

KURYER LITEWSKI

Ła dozwoleńiem Naywyższego Rządu Nayiaśniejszego
CESARZA Imperatora Całey Rossyi.

Z WILNA 25. LIPCA ROKU 1798. WE SRZODĘ

z Petersburga 2. Lipca.

Cesarskiej służby Podpółkownik Baron von Barko przyięty jest do Imperatorsko-Rossyiskiej w teyże randze. Leibkoczackiego półku Półkownik Hruźmów przyłączony do swity JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Aktualny Tayny Konsyliarz Bakleszew mianowany Generałem Infanteryi, i naznaczony Mało-Rossyiskim Gubernatorem Woennym; będzie oraz Ciwilnym w teyże Małorossyiskiej i Kiiowskiej Guberniach. Litewskiego Głównego Sądu Marszałek Jagmin został Stanu Konsiliarzem.

z Wiednia 7. Lipca.

Kawaler Condulmer Patriciusz Wenecijski służąc długo z honorem na flocie Rptey był iednak wystawiony na przesławowanie potężnych nieprzyjaciół. Dżis po zaszytych w kraiu odmianach, podał prózbę do Cesarza Jmsci, w którey usprawiedliwiwszy postępkę swoię niezbitemi dowodami, pokornie uprasza, ażeby Monarcha przyjmując go pod opiekę swoią, tym samym zasłonić raczył przeciw pociskom potwarcow.

Przyiół Cesarz Jmsć łaskawie prózbę Kawalera Condulmer; przez Ministra zaś Stanu Barona de Thugut donieść onemu kazał, że się spodziewa równey wierności i przywiązania ku osobie swoiey, iakie Admirał okazał dla dawney Oyczyzny; zaręczając Monarszą łaskę i protekcya; do czego stosowne rozkazy wydane są Komenderującemu w Wenecyi Generałowi de Wallis, i Konsyliarzowi Pellegrini.

Sukcessya zmarłey niedawno Arcy Xiężny Kristiny ma wynosić 40. millionow Testamentem swoim część majątku znaczną zapisała Arcy Xiążęciu Karolowi, resztę Królownie Francuzkiej, i potomstwu wielkorządcy Mediolanu, Arcy Xcia Ferdinanda brata swoiego. Słudzy i domownicy pensye mieć będą dożywotnie.

z Semlina 21. Czerwca.

Passwan Oglou zwyciężył dwóch Ba-

szow przeciwko niemu stojących, którzy ledwie sami umknąć potrafili z małą ludu garstką. 15. statkow żywnością i amunicyaną ładownych; zwycięzcom się dostało. Kupcom nie odmawia protekcji, dozwalaąc bez przeszkody żeglować na Dunaju. Woda dżis na tey rzece wielką ułatwia im trudną przeprawę w okolicach Orsowy.

W całym Comitacie naszym d. 18. mieliśmy burzę straszliwą. Winnice i polne urodzaje znaczną szkodę ponieśli. Kłeska nawet się rozciągnęła do Temeswarskiego Banatu. Rozbojnikow liczba teraz jest bardzo wielka w tym kraiu. Oprócz pospolitego łotrowania, przyszli do tey zuchwałosci, że na strażę nawet żołnierskie napadać śmieją.

Dla rozruchow panujących w Turczyźnie, i chorób zarazliwych, zamknięty jest przechod na Mehadia, towary do nas zprrowadzone muszą odbywać najsłabszą kwarantannę. To iednak nie czyni żadney w handlu przeszkody, ponieważ kupce Muzułmańscy utrzymują, że łatwo jest uniknąć niebezpieczeństwa, niespółkując z ludźmi zarażonemi.

Dawniey donoszono, że z 8. Grekow z Wiednia pod strażą odesłanych do Belgradu, ieden uwolniony został. Rzecz jest pewna, że dotąd wszyscy są zamknięci w wieży Neboisa. O Passwanie Oglou biega odgłos, iż nie przygotowawszy wczesnie żywnosci, wkrótce podobno będzie przymuszony głodem do poddania Widdinu z załogą 12. tysięcy żołnierza liczącą.

z Londinu 3. Lipca z Gazety N. Hamburgskiej.

Chociaz nie mamy urzędowych raportow o pamiętney bitwie, którą wojska Królewskie wygrały pod Wexford, z prywatnych listow wiemy, że z obu stron ani proszono pardonu, ani też przyjmowano, kłeska więc z obu stron wielką koniecznie być musiała. Poległych buntownikow liczą niektórzy 15. inni zaś 20. tysięcy z naszej strony niewiedomo cośmy stracili.

Rokoszanie po przegranej zgromadziwszy się w Hrabstwie Kilkenny, w dwóch nowych potyczkach zwyciężeni, i zupełnie rozgromieni zostali. Było ich 5. tysięcy pod kommandą Katolickiego Księdza Murphy. Generał Argill na czele 900. Anglików uderzył d. 24. Czerwca raz pierwszy, i po krótkiej utarczce, 400. ludzi trupem położywszy, pole otrzymał.

Nie dając zaś zwyciężonym czasu do wytchnienia małym wsparty posiłkiem, który liczbę żołnierzy jego podniósł do głów 1100. atakował powtórnie rokoszanów na d. 26. tysiąc ich legło, zginął w tłumie Murphy dowódca, 12. armat, wszystkie chorągwie i sztandary, 700. koni, 270. wołów, i wszystkie zawady obozowe, naszym się dostały.

Tu już zwyciężeni rokoszanie cofnęli się znowu do Hrabstwa Wexford, gdzie nie mając Wodzów, oręża, i żywności, do domów się rozeszli. Generał Argill w dwóch utarczkach nie stracił nad 100. ludzi: Defenders przed ostatnim nieszczęściem, nie licząc wielu miejsc mniej znacznych, miasto Scanehill w perzynę obrócili.

Inna ich diwizya 2. tysiące licząca wytrzymała 9. godziną bitwę pod miastem Hackestown, które zostało spalone, zwycięstwo nasi otrzymali. Bagnal Harvey główny buntu dowódca znaleziony w piwnicy, w Dublinie karę odniósł zastępną wespół z kolegą Grogan człowiekiem bogatym, który miał dochodu 6. tysięcy FS.

Pod karą śmierci zakazano w całej Irlandyi rzemieślnikom broń robić, bez wyraźnego pozwolenia. Parlament Dubliński 500. tysięcy FS. naznaczył na utrzymanie milicyi Angielskiej, przybyć ofiarujący dobrowolnie, na przywrócenie spokojności Królestwu. Ponieważ zaś w skarbie nie ma pieniędzy, sumę pomienioną w Londynie pożyczyć kazano.

Między innemi regimentami milicyi, które z Anglii do Irlandyi płynąć mają, znajduje się ten którego Szefem jest Lord Fitzwilliam Wice Król niedawno Irlandzki. Pomieniony Hrabia nadał w czasie urzędowania swojego Katolikom przywilej posiadania cywilnych i militarych dostoięństw. Następcą jego Lord Cambden rzecz odmienił; ztąd wojna domowa.

Tenże Parlament Dubliński wielkie summy przeznaczył w nagrodę obywatelom niewinnym, których domowstwa przez kogożkolwiek spalone zostały. Żołnierzom Angielskim wyraźnie zalecono te niszczyć, których odbiegają właściciele, nie zbrojni zapewne rokoszanów, lecz w zamiarze łączenia się z niemi, i dalszego prowadzenia wojny.

Amnestyi dotąd nie ogłoszono w Ir-

landyi, iednak Generalowie w proklamacyi d. 29. wydanej tym obietnią przebaczenie, którzyby w dniach naywięcej 15. odstąpiwszy rokoszanów, broń wszelką wydać chcieli.

Powiadają że Margrabia Cornwallis Wice Król ma zlecenie starać się o ziednoczenie z Anglią Irlandyi, w ten sposób, iakim r. 1707. Królowa Anna Szkołą ziednoczyła; ten środek byłby nayskuteczniejszy do zapobieżenia nowym rozruchom. Lord Fitzwilliam na czele Regimentu swojego do Irlandyi nie poszedł, utrzymując żeby się to przeciwko jego przekonaniu.

Kongres ziednoczonych stanów Ameryki północney rozkazał zbrojnym statkom narodu swojego zabierać Francuzkich korsarzów. Na tym nie przestając ostrzegł wszystkie Prowincye, iż handel z osadami Republikantskiemi w Indyi zachodniej będzie zabroniony, póki nie zostaną zagożdzone klótnie i spory między kongressem wszczęte i Direkoryatem.

Dziś wieczorem gloszono, że rząd odebrał wiadomość o przybyciu do Alexandry floty Tulońskiej, i woyska wylądowaniu. Przeciwna tey wieść rozeszła się w Plymouth. Lord S. Vincent miał potkać nieprzyjaciół zwyciężyć, i kilka zabrać okrętów. To pewna, że Hiszpańscy Admiraliowie rozkaz odebrali z portow pod żagle wychodzić, i naszych atakować.

Kommenderujący w Indyi zachodniej Admirał Hervey przez Lorda S. Vincent ostrzeżony, ruszył na spotkanie Hiszpańskiej eskadry niedawno z Europy wystanej, ta iednak szczęśliwie zawinęła do Portorico. Korsarz Francuzki z Gwadeloupy miał oświadczyć w obecności wielu Amerykanów, że towarzysze jego rozkaz odebrali w pień wycinać maytkow na okrętach neutralnych, którzyby oręż ku obronie podnieść śmieli.

Do Prowincyi ziednoczonych przybywa codziennie wielu cudzoziemców, którzy nowej Oyczyzny szukają. W Philadelphii liczą ich teraz 10. tysięcy, między którymi znajduje się Irlandczykow nie mało. Prezydent Stanow Adams, odebrał listy bezimienne, w których grożą mu zapaleniem miasta Pensylwanii stołecznego. Spokojność iednak w domu jest nienaruszoną.

z Berlina 14. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Dnia wczorayszego w Charlottenburgu Królowa Jmśc szczęśliwie powiła córkę potrójną z armat wystrzelenie w mieście stołecznym, donosząc obywatelom o pomyslnym zdarzeniu, napelnilo ich radością niewypowiedzianą.

Kilko dniami pierwey Król Jmśc da-

wał bal wielki z kolacją na tysiąc osob, na którą oprócz rodziny Królewskiej i Xiążąt zagranicznych zaproszono Ministrów, Generatów, Deputowanych Stanu Szlacheckiego z ich żonami, i wiele distingwowanych osob. W Kaplicy uroczystie spiewano Te Deum laudamus z okoliczności odebranego hommagium.

z Paryża 5 Lipca z Gazety Berliskiej.

Szczęśliwym stało się przypadkiem, że flotta Tulońska na samym wstępie żeglugi swojej przez Anglika potkana nie została. D. 16 Maia Lord S. Vincent wysłał na morze szrodziemne 3 najlepsze okręta i tyleż fregat na obserwacyę; za któremi d. 26 Admirał Nelson przeszedł ciasninę Gibraltarską, mając nas atakować, skoroby tylko pewną odebrał wiadomość o obrótach Generała Buonaparte.

Zwiedzwszy Hiszpańskie, Maiorki, i Minorki nadbrzeża Nelson, stanął nakoniec między tą wyspą i portem Tulońskim, czekając rapportu od okrętów naprzód wysłanych. Te niedaleko Afryki nawalnością zkolatane, przebiegłszy morze Sicilijskie i odnogę Neapolitańską, zawinęły do wyspy S. Piotra w Sardinii; dla naprawy i naprawienia wody d. 26 Maia.

Tegoż właśnie czasu Tulońska flotta na przeciwny stronie wyspy żeglowała. Anglicy nie powziawszy o niej wiadomości mniemając że w Toulonie bawi, donieśli o tym Admirałowi Nelson. Pośpieszył on do brzegów Francuzkich w zamiarze zamknięcia portu, przybył d. 10 Czerwca, bawił w bliskości trzy dni, i postrzegł omyłkę.

Gdyby nie ta, Nelson mógł potkać Francuzów na końcu Maia blisko brzegów Sardinii południowych; albo też kilka dniami później dopędzić na morzu Sicilijskim. Lecz podobno Anglicy rozumieli, że Buonaparte mając płynąć do Carthageny i Cadix, w Port Mahon całą flotę zgromadzać będzie, tam więc czekał przybycia jego Nelson.

Doniosł jak mówią, Król Jmsé Hiszpański Dyrektoryatowi nsszemu, że flota jego z portu Cadix wynisć nie będzie mogła pod żagle, póki w przewyższających siłach Anglicy przed portem krążyć zechcą. Rozumieliśmy, że rząd nasz za spokoją kłótnie między Sardinia i Ligurami wszczęte, jak narychley, lecz dotąd wojna nie ustaje, kilka już potyczek stoczono.

D. 28. Czerwca przyparolu Kilmaïne Generał en chef armii Angielską zwany wszystkim Generałom diwizjami kommanderującym doniesć kazał, ażeby Anglikiem na brzegi nasze ładującym pardonu nie dawali. Podobne ordynanse barbarzyństwem i dzikością tchnące wydawał do armii przed samym zgonem Tyrana Robertspierre r. 1794.

Listy odebrane z Compostelli d. 13. Czerwca donoszą, że eskadra Hiszpańska w porcie Ferrol uzbroiona, składająca się z 14. liniowych okrętów i wielu fregat, ma wkrótce wynisć pod żagle. Na statki przewozowe których liczba jest bardzo znaczna, zabrano 15. tysięcy żołnierza lądowego inne są naładowane żywnością orężem, i amunicyą.

Wielu morskich Officyerów, którzy za 15. dniowym urlaubem przybyli dla nabożeństwa do grobu S. Jakuba znajdującego się w pomienionym mieście rozkaz odebrawszy przed upłynieniem czasu do Ferrol powrócili. Rozmaite są wnioski względem wyprawy przez Hiszpanów zamierzoney. Głoszą że flotta popłynie do Ameryki na ratunek osadom, przez Anglika z Jamaiki zagrożonym.

W Coblencz pilnie pracować kazał Dyrektoryat nad uzbrojeniem szalup i innych statków, które do strzeżenia Renu służyć mają. Ciężka artillerya z Luxemburga wyprowadzona niedawno, ma służyć do osadzenia onych. Twierdza Ehrenbreitstein nad inne czasy ścisley opasaną została. Francuzi podstąpili blisko murów, i żadney żywności nie wpuszczają.

Pogłoska u nas jest powszechna, że pierwsi Rpltey Rzymskiej urzędnicy stracili miłość i szacunek swoich współziomków. Wnętrza niezgoda, wzajemne niedowierzanie, stan oplakany skarbu publicznego, zasmucają dobrych obywatelów. Z nich nayrozsądniejsi zdają się pragnąć, ażeby Rplta Rzymska do Cisalpińskiej przyłączoną była.

Młodziuchni bracia, Michel, przyszedłszy w krótkim bardzo czasie, pod czas domowych u nas rozruchów, do niezmiernych bogactw, niedawno do więzienia wtrąconemi zostali. Przyczyną jest morderstwo dopełnione na osobie obywatela Riviere, który o całej wiedział ich tajemnicy. Ta żeby na jaw nie wyszła, dopuścili się zbrodni okropney.

Nie sprawdzila się wiadomość z listów Strasburskich dawniey wypisana, o przyпадku na Renie zdarzonym, i śmierci Generała en chef Hatri, owszem donoszą z Departamentow Niemieckich, że od rządu rozkaz odebrał, i podkommendnym obwiescił Generałom, mocą którego cała armia nasza po zakończonym żniwie do czterech obozów zgromadzić się powinna.

Ponieważ w rzekach krajowych woda nadzwyczaj jest mała zprowadzenie Włoskich monumentow doznaie trudności; nie będzie zatym uroczystości nakazaney w d. Lipca 14. na ich przyięcie, lecz natychmiast mieliśmy inną Pogańskim podobną, święto rolnictwa. Widzieliśmy woż Cibelli, na imym beczkę, na tey dziecko wyobrażające Bacchlusa, &c.

Trzem rolnikom distingwującym się nad innych rozdano publiczne nagrody. Sale na muzeum przeznaczone ozdobione dziś są starożytnymi kolumnami; Dyrektoryat zprowadzić nie kazał z Aix la Chapelle, od grobu Karola Wielkiego; tam zaś przed 10. blisko wieków z Rawenny były przewiezione.

W górze blisko miasta Vienne leżącej sklep odkryto, zawierający w sobie wiele zabytków starożytnych, posagi marmurowe, &c. Dyrektoryat zalecił, ażeby odtąd do portów śródziemnego morza nie przyjmowano statków z Turczyzny przychodzących; wszystkie pierwej powinny odprawić Kwarantannę w Marselli, gdzie są na to porządne lazarety.

Officyerowie nasi i matkowie wydziwić się dość nie mogą śmiałości i sprawności Angielskich marynarzów. Ich dywizya z kilku okrętów i fregat złożona, przed wyjściem krążąc rzeki Loire, częstokroć tak się przybliżyła do ładunkami zastłoniętego, że Francuzcy sternicy wyznać muszą, iż nigdy statków cięższych w te strony prowadzićby nie zdołali.

Niektórzy u nas obywatele zdają się obawiać bliskiego wypowiedzenia wojny między Francją i Stanami zjednoczonymi Ameryki. Prawda jest że Poseł kongressu Gerry prosił Dyrektorów o pasport, chcąc kraj nasz wkrótce opuścić, i to iednak nie mniej rzecz pewna, że do dziś dnia bawi w Paryżu; nie wiadomo czyli są iakie z nim negocyacje.

z Bruxelles 2. Lipca z Gazety Courier du Bas-Rhin.

Ostatnie listy z Flessingue odebrane donoszą, że Admirał Onslow pod Texel na czele Angielskiej eskadry krążąc od niejakiego czasu, tak dalece zamyka port pomieniony, iż kilka statków małych, które do niego wbież chciały płynąć blisko brzegów, dostały się nieprzyjacielowi, chociaż batterye Batawów lądowe nieustannie ognia dawały.

W liczbie zabranych okrętów znajdował się neutralny ieden, przejrzawszy papiery Onslow, dozwolił onemu kończyć żeglugę spokojnie. Siły pomienionego Admirała na morzu północnym pomnażają się codziennie; przed każdym portem Hollenderskim jest obserwacyja Anglików eskadry, żaden krajowy lub Francuzki statek płynąć tam nie może.

Nie widzimy sposobu żadnego, żeby kiedykolwiek Batawowie obronić się mogli nieprzyjacielowi bez porównania silniejszemu; handel ich i Belgicki upadł zupełnie, ta okoliczność, innych nie wspominając rozstrzała umysły do rozruchów skłonięte odmianami w rządzie poczynionymi niedawno.

Wiadomo jest że nieprzyjaciel spodziewa się w krótkce posiłków nowych. Przed wyjściem Mozy, i portem Hellvoetsluys ukazała się eskadra z 10. Okrętów i Fregat złożona. Tym sposobem uzbroiona Batawów Flotta, która miała pod żagle wyniszczyć, i nieprzyaciół od brzegów usunąć, nad inne czasy ścisley opasana jest i zamknięta.

Wyniszczyć albowiem chcąc na Morze, musiałaby koniecznie nie równą stoczyć bitwę, lecz do tego zapewne nie przyjdzie; po nieszczęśliwym Admirala de Winter doswiadczeniu, baczniejszemi być się nauczyli Batawowie. Słowem wszystkie sprzymierzonych przeciwko W. Britanii narodów Flotty, klęsk poniosłszy wiele, odporną dziś Wojnę prowadzić tylko muszą.

Z drugiej strony Anglia ma potężną Eskadrę na brzegach Zelandyi, Flandryi, i w uściu rzeki Escaut 6. tysięcy swiego żołnierza Francuzi niedawno wprowadzili do Wysp Cadsand i Walcheren; tyleż ich dawniej tam było, 12. tysięczne Korpus Obozem stał; najznaczniejszy pod Flessingue jest wytknięty, na obronę Statków do Portu zgromadzonych.

Regimenta Kawaleryi między Boulogne, Calais, i Gravelines rozłożone, ku Dunkerque pomknięto. Woyska inne z Normandyi i Bretanii ruszyć mają ku Renowi; co już oczewistym byłoby dowodem, że Dyrektoryat Francuzki zamysłać przestając o zgotowanej wyprawie przeciw Anglikom, do Kraiów Niemieckich okozwraca i uwagę.

Belgowie iazmo wolności gwałtem narzucone, dzwigają niechętnie do nowego porządku przywyknąć nie mogąc. Temi dniami widzieć się dał rozruch w niektórych Wsiach i Miasteczkach Flandryjskich; Woyska z naszej stolicy i Gandruszyć musiano na onego poskromienie; iakoż przywróciły na długo, nie wiemy spokojność publiczną.

z Madritu 11. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Do dziś dnia nie wyszła jeszcze odeszła do Narodu i Grandow Hiszpańskich, względem dobrowolney pożyczki na zastąpienie niedostatku skarbowego. Jeśli ten szrodek spodziewanych zysków nie przyniesie, podobno Rząd zniewolony będzie przystąpić do przedawania Dóbr Duchownych. W Carthagenie rozkazano 10. Liniiowych Okrętów i kilka fregat mieć w zupełney gotowości do wyjścia na Morze.

z Bayonne 24. Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Admirał Nelson powrócił z Morza śródziemnego na Ocean przez ciasną Gibraltarską, i przyłączył się do Flotty Lorda S. Vincent.

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 25. LIPCA ROKU 1798. WE SRZODĘ

z Strasburga i. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

W Paryżu Direkteryat doniósł na piśmie zgromadzeniu prawodawczemu, że wyspa Malta, po dwódniowym odporze poddała się Generałowi Buonoparte który kilku diwizjom wylądować kazał; wyspy zaś Gozo i Cuminu bez obrony zajęte zostały. Poprzedziła ten przypadek z obu stron zawarta i podpisana Kapitulacya, pod następującymi warunkami.

Wielki Mistrz Hompesch będzie miał od Rzpłtey pensyą 300. tysięcy liwrów, póki na Rastadskim Kongressie nie otrzyma jakiego Xięstwa udzielnego; nadto będzie mu wyliczona summa 600. tysięcy w nadgodę szkód poniesionych. Honory wojskowe odbierać ma wszędy od woysk Francuzkich, póki maiać się przedsięwziąć kroki w Rastadzie nie wezmą skutku.

Kawalerowie rodem Francuzi, którzy w Malcie od początku Rewolucyi mieszkali, mogą powrócić do Oyczyzny, iak gdyby z niey nigdy oddaleniemi nie byli. Rplta zaś Francuzka, u Cisalpińskiej, Liguryjskiej, Rzymskiej, i Szwaycarskiej wyjedna podobne pozwolenie dla Kawalerów Włoskich, lub Szwaycarskich. Każdy z nich 700. liwrów pensyi roczney mieć będzie, 60 letni tyśiąc.

Powiadają że Buonoparte zostawiwszy w Malcie 4. tyśiące żołnierza na załodze, puścił się w dalszą żeglugę; wnosimy że teraz jest w Alexandryi. Pomieniona wyspa z przyległościami ma ludność 150. tyśiący dusz wynoszącą; znaleźliśmy oprócz dział, broni, i amunicyi, 2. Okręta wojenne, jedną Fregatę, 4. galery uzbrojone, i kilka statków innych; wszystkie zabrał z sobą Generał en chef.

Od d. 25. t. m. w Selz. były codzienne Konferencye między Hrabią de Cobenzl i ex Direktorem Neufchateau. Wczorajsza rzecz iak mówią, rozwiązała; zgodzili się Pełnomocni Ministrowie na przedniejsze warunki. Dzisiaj wieczorem gońców posłano do Wiednia i Paryża. Odgłos jest powszechny, że negocjacye bydyć maia ukończone zupełnie naydaley w dñi 12. lub 15.

A ponieważ traktowano bardzo tajemnie, nie mówić pewnego nie można o negocjacyach, nie o warunkach umówionych. Minister Pełnomocny Cesarza Jmci codziennie powraca do Rostadu, chociaż w terażniejszym czasie droga do Renu bardzo niedobra; przeprawa zaś przez rzekę bardzo niebezpieczna, z przyczyny nagłego wezbrania oney wielkimi deszczami.

z Mediolanu 25. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Adiutant Generała S. Cyr w Rzymie kominenderującego doniósł Direkteryatowi naszemu o zajęciu wyspy Malty. Kawalerowie bydyć maia przewiezieni do Królestwa dwóch Sicilii. Według innych wiadomości, Angielską Flotę d. 16. postrzeżono kraczącą w odnodze Neapolitańskiej. Niektórzy zapewniają, że Paryski Direkteryat dopomnieć się chce u zbóyców Afrykańskich o zwrot podatkow kiedykolwiek im dawanych.

Dnia wczorayszego przybył do naszey Stolicy Posel Króla Jmci Sardyńskiego, maiaćy zlecenie ugodzić sposobem przyjacielskim spory zaszyte z Cisalpinami. Powiadają, że między Generałami Woysk Piemontskich i Liguryjskich stało zawieszenie Broni; z obu stron wysłano z doniesieniem do Paryża gońców, i zapytaniem iakie są zamiary Direkteryatu Francuzkiego.

z Liworny 22. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Statek Duński z Algeru przybyły, przyniósł wiadomość o śmierci Hassan Basy, Deia tey regencyi, który zszedł z tego świata na d. Maja 15. Synowiec iego Mustafa dawniey Casnagi, czyli pierwszy Minister, po Stryiu nastąpił. Zmyślona więc była pogłoska o zaszytach w Algerze rewolucyach, którąśmy dawniey z Malagi odebrali.

z Genui 21. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Według raportów urzędowych, Loano woyskiem Liguryjskim jest osadzone. Po gwałtownym szturmowaniu, które garnizon z 300. ludzi złożony mężnie wy-

trzymał, prosił Kommandant o kapitulacyę. Piemontczykowie ustąpili z honorami Wojskowemi; po złożeniu broni zostali u nas do zamiany. Znalezione w twierdzy 2. tysiące strzelby, 6. wielkich, 12. małych armat, wiele amunicyi.

Jdziemy teraz do Oneille nieprzyjaciel z Servaalle został wyparty. Góry twierdzą opasujące naszym żołnierzem są osadzone, do bombardowania czynią się gotowosci. W drugiej stronie Wojsko piekielnym zwane, wpada do Pozzuolo. Bronił się w zamku garnizon gęstym ogniem, Obywatele nawet z okien strzelali, co patriotów przywiodło do zrabowania Miasta.

Gdy się to dzieje, nadciąga Kawalerya Królewska, ustępują rokoszanie unosząc wszystko co złupili. Galery Liguryjskie nie daleko brzegów swoich zabrali dwa Statki Ragusańskie ładowane zbożem przez Dwór Turyński zakupionym. Poseł nasz z tej Stolicy odwołany, Sardyński w zamianę wypuszczony został.

Zgromadzenie Prawodawcze pozwoliło Direktoryatowi, iesliby potrzeba wyciągała, wezwać na obronę kraju wszystkich Obywatelów od 18. do 30. lat mających, wyłączając gospodarzów, Plebanów, i Urzędników. Nieposłuszni pójdą do więzienia 200. Francuzów posłano do Sawony, z kąd garnizon nasz w pole wystąpi. Niedawno tu zprowadzono 80. Branców Piemontskich.

z Leydy 2. Lipca z Gazety Courier du Bas-Rhin.

Tymczasowy Direktoryat Batawski, za rozkazem podobno i natchnieniem Francuzkiego, na d. Czerwca 26. wydał edikt zabraniający wprowadzenia towarów Angielskich do krajów Rpltey, tych nawet które wyrokiem 1796. r. były dozwolone.

z Arau 27. Czerwca z Gazety Berlińskiej

Dnia wczorayszego odebraliśmy wiadomość, że w niektórych Cantonach wieśniacy bunt podniesli, dowiedziawszy się iak absolutnie Kommissarz Rapinat czynił wielkie odmiany w rządzie krajowym. Spodziewać się należy przywrócenia wewnętrznej spokojności, iak tylko dowiedzą się obywatele o odwołaniu zbyt sławnego w dziejach naszych Rapinata.

z Colonii 30. Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Od 13. blisko miesiący rząd Francuzki na lewym brzegu Renu stać dozwalał diwizyi wojsk Elektora Palatina, pod kommandą Podpółkownika Mylius, który kilka wsi w Xięstwie Juller's zajmował. Dżis General en chef Hattry dał onemu rozkaz, ażeby na prawą stronę ustępował niezwłocznie; co też wykonał.

z Rastadu 3. Lipca z Gazety Berlińskiej

Na wczorayszym posiedzeniu Deputacya Rzeszy Niemieckiej ułożyła odpowiedź na notę Posłów Francuzkich. Jaka jest niewiadomo, ponieważ wciągnięcie do protokołu głosów Deputackich trwa póspolicie trzy dni. Powiadają że część większa postanowiła nie przyjmować Francuzkich propozycyi. Na twierdze w Kell przedmostowe zgodzić się nie chce.

Modifikacya względem szlachty pochwalając żąda ażeby sekwestr z dóbr iey za Renem leżących zdjęty był natychmiast i właścicielom przywrócony majątek, nie czekając ratyfikacyi traktatu. Zadne dobra Xiążąt i stanów konfiskowane bydz nie powinny. Względem duchownych, ponieważ dotąd nic o nich nie mówiono, przystoi naprzód porozumieć się z obu stron, niżeli rzecz będzie umówiona.

DONIESIENIE

Gdy dla satysfakcyi Kredytorów bywszego Podskarbiego Litewskiego Hra-bi Michała Ogińskiego ogłaszane były termina do wyprzedania przez Licytacyę Funduszow iego w Domach i Młynach w Mieście Wilnie fytuowanych, a na te żadnych nie było na ten czas oświadczaających się konkurentów; wypełniając przeto Izba Skarbowa Naywyższe rozkazy co do wyprzedania dla satysfakcyi Kredytorów tych Funduszów pod wiadomością Skarbową z powodu Sekwestru przewidzionego zostających, determinowała ieszcze ostatni termin dzień 25. Julii przyszelego Miesiąca Roku bieżącego do przedania przez Licytacyę Domu murowanego na Ulicy Zamkowej i Młynu za Brańą Zarzeczną na rzecz Wileyce (będących: z tym Powszechności uwiadomieniem, iż Dom przez Magistrat otaxowany od summy Rubli 14808. i kopieiek 67 i pół, a Młyn podług oświadczenia Izbie Skarbowey podanego od summy Rubli 3300. frebrem zacząną bydz Licytowane. Na którym to terminie, ażeby żądający nabyć przez Licytacyę iawili się do Izby Skarbowey uwiadomia się. Datum w Wilnie dia 25. Junii 1798 Roku.

M. Wolkow Vice - Gubernator Litt